

traadt det, og det er altsaa et Majoritetsforslag, stillet af 7 Medlemmer mod 4. Forslaget er en Følge af et tidligere i Udvalget sluttet Kompromis, som gik ud paa en Forandring i Lovudfattet med Hensyn til Kurators, Inkassators og den øvrige Medhjælps Stilling under Boets Behandling; men de ærede Herrer ville erindre, at et Mindretal i Udvalget ved 2den Behandling fik et Forslag sat igjennem, som vi andre sluttede os til, skjøndt det var et Mindretalsforslag, under den udtryffelige Betingelse, at vi forbeholdt os til 3die Behandling at stille et Forslag. Det er nu det, som foreligger under Nr. 10, og som er en ligefrem Konsekvents ikke alene af Lovforslagets Løse i det Hele, men ogsaa af den mueligende Lovgivning og af den Konkurslov, som vi for et Par Aar siden vedtog, nemlig at gjøre den Bestemmelse, at en Kurator kan besluttes antaget, afhængig af Mødetallet. Forslaget gjør altsaa ikke nogen Forandring i den gjældende Lovgivning; den foreslaaede Bestemmelse er ikke i Strid med, hvad vi have vedtaget i Konkursloven, og den er aldeles i Overensstemmelse med Lovens øvrige Paragrafer angaaende Skifterettens Medhjælp. Fremdeles skal jeg bemærke, at, naar man ikke vedtager dette Forslag, stiller man Rettens Betjente i enkelte Jurisdiktioner, hvor der forefalder store Boer, meget uheldig. Man kan ikke forlange, at Skifteforvalteren skal være haade Skibsreder, Fabrikant og Kjøbmand. Naar der kommer et Bo af en betydelig Størrelse, f. Ex. en Skibsrederes Bo, hvor der er en halv Snes Fartøier spredte rundt omkring i Verden, og samtlige Arvinger eller Kreditorer ikke ere enige om at vælge en Kurator, saa kunne de efter Lovforslaget, som det her foreligger, ikke faae en saadan, men Skifteretten skal bestyre disse Affærer. Det kan være, at vi have enkelte udmærket dygtige Skifteforvaltere, men jeg tror kun, at der er meget faa, af hvem man kan forlange, at de skulle gjøre noget Saadant, det ligger meget nærmere, at Mødetallet af Boets Kreditorer eller Arvinger beskikke en Skibsreder til at besørge Sligt, eller en Kjøbmand, hvis det er Kjøbmandsvarer, eller en Fabrikant, hvis der er Tale om Fabriker. Vort Forslag er altsaa ikke noget stort Nummer, men en Konsekvents af, hvad der hidtil er vedtaget. Den hele Forandring gaar blot ud paa, at medens det allerede nu er vedtaget, at denne Kurator vælges af Mødetallet, dog saaledes at Skifteretten kan vrage denne Kurator og vælge en anden, naar Omstændighederne tale derfor, saa gaar vort Forslag ikke ud paa at afflasse den Ret for Skifteretten at kunne vrage Kurator, tværtimod, deene Ret maa Skifteretten gjerne beholde, men det gaar ud paa, at ligesom Kurator vælges ved Stemmeslæb, saaledes kan ogsaa denne Beslutning, at man i det Hele i et Bo trænger til en Kurator, vedtages med Stemmeslæb. Det er kun dette lille Forslag, jeg beder

Thinget at vedtage; havde det været stillet ved 2den Behandling, vilde det vistnok være bleven vedtaget ligesom alle de andre Forslag, der vare stillede af den Majoritet paa 7 Medlemmer, som nu har stillet dette Forslag.

Ordføreren: Jeg hører nu, at det er et Mødetal, der har stillet Forslaget under Nr. 10, og det er saaledes kun paa Mindretallets Vegne, at jeg maa fravaade dette Forslag. Det ærede Medlem talte om et Kompromis, som var bleven indgaaet, og jeg tror ogsaa, at der i Udvalget angaaende disse noget vanskelige Spørgsmaal, om Kurator og Inkassator, blev indgaaet et saadant; men jeg finder det mindre rigtigt, at det ærede Medlem nu vil gaa fra dette Kompromis og søge at gjøre en ny Erobring foruden den, han allerede har gjort. Vel siger det ærede Medlem, at han ved 2den Behandling har taget et Forbehold i den Henseende, men hvis han vil efterse sit Forebud ved 2den Behandling, som nu idag foreligger trykt, saa vil han finde, at det aldeles ikke var en Forandring i dette Punkt, som han bebudede og krævede som et nødvendigt Tilbehør til dette Kompromis. Det var en anden Forandring, han den Gang omtalte, nemlig en saadan, hvorved Skifterettens Ret til at vælge Kurator ikke skulde indtræde, blot fordi den ikke fandt Grund til at godkjende det første Valg, hvorefter der i Overensstemmelse med Konkurslovens § 66 skulde være Tale om et Omvalg. Jeg tror, at det er misligt saaledes ensidigt at henvisse til Konkurslovens § 66, hvorefter det ganske vist er Mødetallet, der afgjør, om en Kurator skal antages, thi den Kurator, der omhandles i Konkursloven, og den, hvorefter der er Tale i denne Lov, ere to forskellige Personer. Det er desuden ogsaa noget ensidigt at udpille de Stykker af Konkursloven, der gaa i den Retning, hvori Ens egen Opfattelse gaar, og derimod at overse andre, som gaa i en anden Retning. Der staar f. Ex. i Konkursloven, at Inkassator vælges af Skifteretten; men det er en Bestemmelse, som det ærede Medlem aldeles ikke søger nogen Støtte i eller vil oversjøre i den her foreliggende Lov. Det er jo ogsaa klart, at der i et Konkursbo meget oftere vil blive Tale om at kræve en saadan særlig Indsigt hos den Mand, der skal forvalte et Bo, at Skifteforvalteren neppe kan fyldestgjøre en saadan Fordring, og at det derfor maa erkjendes for ønskeligt, at en færdig Kurator ansættes; men i almindelige Dødsboer vil det langt sjældnere indtræffe, og derfor er der god Grund til ikke at paabyrde disse en saa betydelig Udgift, uden hvor alle Bedømmede ere enige derom, det vil sige hvor alle de, der begjære Skiftesamling indkaldt, give Møde og udtale sig derfor. Det ærede Medlem syntes at antyde, at han her varetog Skifteforvalternes Løve ved at fritage dem for Forretninger; men jeg tror snarere, at der kan være Tale om, at han varetager Sagførernes Løve.